

Αιτωλίας Δαμασκηνός: Η Παναγία βρίσκεται ταυτόχρονα τόσο ψηλά και τόσο κοντά στον άνθρωπο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Στην Ιερά Μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου (Παναγίας Λεσινιωτίσσης), που βρίσκεται στο Λεσίνι Μεσολογγίου, χοροστάτησε στην ακολουθία του πανηγυρικού Εσπερινού της Αποδόσεως της Θεομητορικής Εορτής της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου, το απόγευμα του Σαββάτου 22 Αυγούστου 2026, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός.

Ο Σεβασμιώτατος, αμέσως μετά την πανηγυρική υποδοχή στον προαύλιο χώρο της Ιεράς Μονής από τον Αρχιμ. Αμφιλόχιο Μεταξούλη, Πρόεδρο της Διαχειριστικής Επιτροπής και τους Ιερείς, μετέφερε λιτανευτικά τον Επιτάφιο της Παναγίας από το Καθολικό της Μονής και τον εναπέθεσε στο ευτρεπισμένο Κουβούκλιο στον προαύλιο χώρο.

Ακολούθησε ο πανηγυρικός Εσπερινός και η ακολουθία των Εγκωμίων της Παναγίας, χοροστατούντος του Σεβασμιώτατου Ποιμενάρχου κ. Δαμασκηνού, με τη συμμετοχή πλήθους πιστών που κατέκλεισαν κυριολεκτικά κάθε χώρο της ιστορικής αυτής Ιεράς Μονής, μεταξύ των οποίων ήταν ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. Θανάσης Παπαθανάσης, ο Αντιπεριφερειάρχης Αιτωλοακαρνανίας κ. Θανάσης Μαυρομμάτης, ο Δήμαρχος Ιεράς Πόλεως Μεσολογγίου κ. Σπύρος Διαμαντόπουλος, Δημοτικοί και Περιφερειακοί Σύμβουλοι και άλλοι εκπρόσωποι Συλλόγων και Φορέων.

Κατά το κήρυγμά του ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός αναφέρθηκε στο ιερό πρόσωπο της Θεομήτορος και στη διαρκή και ζωντανή παρουσία Της στη ζωή των χριστιανών.

Ξεκινώντας τον λόγο του εξήρε τη σοφία της εκκλησιαστικής μας παράδοσης, η οποία προετοιμάζει τους πιστούς σωματικά και πνευματικά επί δύο εβδομάδες για το «Πάσχα του καλοκαιριού». Ανέφερε ότι η χαρά της εορτής παρατείνεται για εννέα ημέρες ακόμη έως την Απόδοσή της στις 23 Αυγούστου, ημέρα κατά την οποία η Εκκλησία εορτάζει τη Σύναξη των περισσότερων Ιερών Εικόνων της

Παναγίας. Ανάμεσα σε αυτές ξεχωρίζει η θαυματουργή Ιερά Εικόνα της Παναγίας της Λεσινιώτισσας, ή οποία αποτελεί «αδαπάνητο θησαυρό» για την ευλογημένη μας περιοχή.

Ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι η Παναγία είναι το μόνο πρόσωπο στην ιστορία που βρίσκεται ταυτόχρονα τόσο ψηλά αλλά και τόσο κοντά στον άνθρωπο. Από τη μία πλευρά, ομολογούμε ότι είναι «ὕψηλοτέρα τῶν οὐρανῶν» και «καθαρωτέρα λαμπηδόνων ἡλιακῶν». Από την άλλη, βρίσκεται τόσο κοντά μας ώστε, ως «Γοργουπήκοος», ακούει κάθε ικεσία μας και μεσιτεύει με εξαιρετική ταχύτητα ενώπιον του Θρόνου του Θεού.

Προσεγγίζοντας αυτή την πραγματικότητα παρουσίασε δύο διαστάσεις. Η πρώτη αφορά τη δυνατότητα μίμησης του βίου Της. Παρότι η απόλυτη αγιότητά Της φαντάζει ακατόρθωτη για τον άνθρωπο, η ίδια η Παναγία μας καλεί να ακολουθήσουμε τον δικό Της βηματισμό μέσω του προσωπικού μας αγώνα. Το διαχρονικό Της μήνυμα διασώζεται στα Ιερά Ευαγγέλια στην περικοπή του Γάμου της Κανά: «Ὅ,τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε». Αυτή η προτροπή για υπακοή στο θέλημα του Χριστού αποτελεί τον οδηγό μας, τον οποίο μπορούμε να διδαχθούμε τόσο από τα Ευαγγέλια όσο και από τις ζωές των Αγίων, που λειτουργούν ως «ανοιχτά βιβλία».

Η δεύτερη διάσταση αφορά τη βεβαιότητα της διαρκούς προστασίας Της. Η Παναγία δεν εγκατέλειψε ποτέ τον κόσμο, «ἐν τῇ κοιμῇσιν τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε». Ακόμα κι αν όλοι οι άνθρωποι μας απογοητεύσουν ή μας

προδώσουν, Εκείνη παραμένει ο πιστός συνοδοιπόρος μας. Είναι η βακτηρία των ορφανών, ο επιστηριγμός των αδυνάτων και η ανόρθωση όσων έχουν πέσει στην αμαρτία, έτοιμη να θεραπεύσει κάθε ασθένεια και θλίψη.

Ο Σεβασμιώτατος για να εικονογραφήσει αυτή την αλήθεια μοιράστηκε τη συγκινητική παραβολή του οδοιπόρου στην έρημο. Όταν ο οδοιπόρος είδε τις διπλές πατημασιές στην άμμο να γίνονται μονές σε μια δύσκολη στιγμή, πίστεψε ότι η Παναγία τον εγκατέλειψε. Τότε, η φωνή του Θεού τον διαβεβαίωσε ότι η Παναγία δεν έφυγε, αλλά σε εκείνο το δύσκολο σημείο τον είχε πάρει στην αγκαλιά Της και τα πατήματα που έβλεπε στην έρημο ήταν τα δικά Της. Αυτή τη θεομητορική αγκάλη νιώθει κάθε πιστός στις δοκιμασίες της ζωής.

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του συνεχάρη και επήνεσε τους προσκυνητές που προσήλθαν με ευλάβεια από την ευρύτερη περιοχή, καθώς και τους εκπροσώπους των τοπικών αρχών. Ευχαρίστησε τους ιεροψάλτες, τους Ιερείς και ιδιαιτέρως τον π. Αμφιλόχιο για την άρτια προετοιμασία της πανηγύρεως.

Ενόψει του Φθινοπώρου και της έναρξης της νέας σχολικής χρονιάς, ευχήθηκε υγεία και δύναμη στις οικογένειες, ενώ ανακοίνωσε ότι η τοπική Εκκλησία προετοιμάζει ήδη τις νέες ιεραποστολικές, κατηχητικές και φιλανθρωπικές της δράσεις, παραμένοντας πάντοτε στις επάλξεις της διακονίας του λαού.

Το πρωί της Κυριακής 23 Αυγούστου 2026 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός χοροστάτησε στην ακολουθία του

Όρθρου και προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Θέρμου, με αφορμή το ιερό μνημόσυνο του μακαριστού Παναγιώτου Τσακανίκα, κατά σάρκα αδελφού του κ. Νικολάου Τσακανίκα, Μεγάλου Ευεργέτου του υπό ανέγερση Γηροκομείου της Ιεράς Μητροπόλεως στο Θέρμο.

Κατά το κήρυγμά του ανέφερε τα εξής:

«Κάθε φορά που ολοκληρώνεται η Θεία Λειτουργία, έχουμε την αίσθηση πως κάτι τελείωσε και, πλέον, καλούμαστε να επιστρέψουμε στην καθημερινότητά μας. Αισθανόμαστε κάπως σαν τον Ιάκωβο, τον Πέτρο και τον Ιωάννη, οι οποίοι ανέβηκαν στο όρος Θαβώρ, βρέθηκαν μάρτυρες της υπέρλαμπρης Μεταμόρφωσης του Χριστού και επέστρεψαν στον κόσμο με την αίσθηση πως βίωσαν κάτι ανεπανάληπτο.

Οι Πατέρες της Εκκλησίας μας, όμως, διδάσκουν πως η Μεταμόρφωση του Κυρίου δεν είχε ως μοναδικό σκοπό την αποκάλυψη της θεότητός Του. Κύριος σκοπός του μοναδικού αυτού γεγονότος ήταν να ενισχυθούν οι Μαθητές με αποθέματα πίστης, εν όψει του σκανδαλισμού, που σε λίγο θα υφίσταντο, βλέποντας τον αγαπημένο τους Διδάσκαλο αιμόφυρτο πάνω στον Σταυρό.

Το γεγονός της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, το οποίο εορτάσαμε στις αρχές αυτού του μήνα, μας αφορά προσωπικά καθώς, σε κάθε Θεία Λειτουργία, γινόμαστε κι εμείς εκείνοι, οι οποίοι ανεβαίνουν στο υψηλό όρος του υπέρτατου μυστηρίου της Εκκλησίας μας και απολαμβάνουν τις δωρεές της Χάριτος του Αγίου Πνεύματος, με κορυφαία την δωρεά του Σώματος και του Αίματος του Χριστού, μέσω της Θείας Μεταλήψεως. Όπως τότε, έτσι και σε κάθε Θεία Λειτουργία, το «Δι' ευχών» της τελικής απολύσεως δεν σηματοδοτεί το τέλος μιας αποκάλυψης αλλά την αρχή μιας αποστολής.

Στη σημερινή αποστολική περικοπή, ο απόστολος Παύλος, γράφοντας προς τους Φιλιππησίους, περιγράφει με ακρίβεια την αποστολή αυτή και, ουσιαστικά, μας αποκαλύπτει τις διαστάσεις της Θείας Λειτουργίας, η οποία συνεχίζεται με έναν άλλο τρόπο, μόλις διέλθουμε από την έξοδο του Ιερού Ναού.

Ο μέγας Απόστολος φροντίζει, με τη σημερινή αποστολική περικοπή, να συνδέσει τον Χριστό με την καθημερινότητα και τις διαπροσωπικές σχέσεις του καθενός από μας, λέγοντας:

«Να υπάρχει μεταξύ σας το ίδιο φρόνημα που είχε κι ο Ιησούς Χριστός, ο οποίος τα απαρνήθηκε όλα και πήρε μορφή δούλου· ... Όντας πραγματικός άνθρωπος, ταπεινώθηκε θεληματικά, υπακούοντας στον Θεό Πατέρα μέχρι θανάτου, και μάλιστα θανάτου σταυρικού ... Έτσι, στο όνομα του Ιησού, όλα τα επουράνια, τα επίγεια και τα υποχθόνια θα προσκυνήσουν και κάθε γλώσσα θα ομολογήσει ότι Κύριος είναι ο Ιησούς Χριστός, για να δοξάζεται έτσι ο Θεός Πατέρας» (Φιλ. 2:5-11).

Τί αντιλαμβανόμαστε από την περικοπή αυτή; Πρώτον, πως ο Χριστός ήρθε στη γη ως ο ταπεινότερος των ανθρώπων και πως η θεότητά Του δεν υπήρξε γι' Αυτόν αιτία επιδείξεως δυνάμεως και άσκησης εξουσίας αλλά προσφοράς και διακονίας. Δεύτερον, πως σε μας εναπόκειται να αποφασίσουμε εάν, με τον τρόπο που ενεργούμε και σχετιζόμαστε με τους ανθρώπους, θα αποτελούμε μέσον αποκάλυψης του ίδιου του Χριστού στον κόσμο ή θα ζήσουμε στην καθημερινότητά μας σαν να μην επηρεαστήκαμε, έστω και στο ελάχιστο από την εμπειρία της Θείας Λειτουργίας, με αποτέλεσμα, Εκείνος να παραμείνει ξένος και μακρινός,

τόσο για μας, όσο και για τους γύρω μας.

Υπάρχει όμως και κάτι τρίτο, που αναδεικνύει την μεγάλη μας ευθύνη: Ο Απόστολος Παύλος μας καλεί, ουσιαστικά, να γίνουμε ιεραπόστολοι και, μέσω του ήθους και των πράξεών μας, να δοξαστεί το όνομα του Χριστού στο «εδώ» και το «τώρα». Στην ανθρώπινη ιστορία, μία φορά αποκαλύφθηκε ο Χριστός. Μετά την Ανάσταση και την ίδρυση της Εκκλησίας Του, η αποκάλυψή Του πραγματοποιείται μέσα στη ζωή της Εκκλησίας από τα μέλη του Σώματός Του, δηλαδή από εμάς τους ίδιους. Όσο σκεφτόμαστε όπως Αυτός, όσο ενεργούμε όπως Αυτός, όσο εμπιστευόμαστε τον Θεό όπως Αυτός εμπιστεύτηκε τον επουράνιο Πατέρα Του και Πατέρα μας, όσο η αγάπη μας υπερβαίνει τα μεγάλα λόγια και τις καλές προθέσεις και μεταβάλλεται σε έργα και θυσία για τη σωτηρία του συνανθρώπου μας, τόσο ο Χριστός επανέρχεται στη γη και διδάσκει τη σύγχρονη οικουμένη μέσα από το δικό μας παράδειγμα.

Κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, ο Κύριος υπήρξε συγχρόνως ο ιερέας αλλά και ο αμνός της θυσίας. Μυστικά, Τον ακολουθήσαμε στη ζωή, το Πάθος και την Ανάστασή Του. Βρεθήκαμε μαζί Του στον Μυστικό Δείπνο και κοινωνήσαμε το Σώμα και το αίμα Του. Αλλοιωθήκαμε από τη Χάρη και το φως του προσώπου Του. Τώρα, καλούμαστε να επιστρέψουμε στον κόσμο αυτό που λάβαμε από τον Θεό.

Όσο εξελισσόταν το Μυστήριο, βρισκόμασταν σε προσωπική επαφή με τον ίδιο τον Χριστό. Βγαίνοντας στον κόσμο, αναζητούμε τον ίδιο τον Χριστό στα πρόσωπα των αδελφών μας. «Είδες τον αδελφό σου; Είδες Κύριον τον Θεόν σου», διδάσκει ο αββάς Κλήμης στο Γεροντικό.

Η ίδια Θεία Λειτουργία, όμως, επεκτείνεται και στα υλικά στοιχεία αυτού του κόσμου, αφού, δια της Χάριτος του Αγίου Πνεύματος, ο άρτος και ο οίνος μεταβλήθηκαν σε Σώμα και Αίμα Χριστού. Ο Κύριος θέλησε να έρθει σε επαφή μαζί μας μέσα από τα υλικά στοιχεία αυτού του κόσμου. Εκείνος επέλεξε, ο κόσμος που μας περιβάλλει, να καθίσταται μέσον δικής Του αποκάλυψης και συνάντησης μαζί Του. Η επιθυμία Του αυτή μας φέρνει μπροστά σε μία άλλη μεγάλη αλήθεια: Ο κόσμος γύρω μας είναι ιερός, διότι, μέσω αυτού, αποκαλύπτεται στους ανθρώπους η αγάπη και η πρόνοια του Θεού. Η Θεία Λειτουργία έρχεται να αλλάξει τη σχέση μας με τον κόσμο και, αντί της στυγνής και εγωιστικής εκμετάλλευσης με την οποία του συμπεριφερόμαστε, να επιλέξουμε το σεβασμό και την προστασία του περιβάλλοντος μέσα στο οποίο ζούμε και από το οποίο, τελικά, εξαρτώμεθα. Τον ίδιο σεβασμό που δείχνουμε στα Τίμια Δώρα, όταν τα προσφέρουμε στον ναό, οφείλουμε να δείξουμε και προς ολόκληρο τον υλικό κόσμο, επεκτείνοντας τη Θεία Λειτουργία σε όλη την Κτίση.

Καθώς η Θεία Λειτουργία ολοκληρώνεται, εναπόκειται σε μας να προσφέρουμε στον εαυτό μας και στους γύρω μας την εμπειρία μιας άλλης, δεύτερης Θείας Λειτουργίας, όχι ξεχωριστής αλλά ως συνέχεια της πρώτης. Όσο βρισκόμασταν στον Ιερό Ναό, βιώσαμε αυτό που βιώνει ο έγκλειστος σε ένα σκοτεινό κελί, την στιγμή, κατά την οποία στην οροφή ανοίγει ένας φεγγίτης προς κάποιο

υπέρλαμπρο φως. Το φως αυτό είναι διαρκώς διαθέσιμο έξω από τον ναό, όπως ήταν και μέσα σε αυτόν. Από εμάς εξαρτάται αν η καρδιά μας θα παραμείνει στραμμένη πως αυτό το φως η θα αποστρέψουμε το πρόσωπό μας, θεωρώντας πως η καθημερινότητα δεν έχει και δεν μπορεί να έχει καμία σχέση με την εμπειρία της Θείας Λειτουργίας.

Ζούμε σε εποχές δύσκολες, εποχές αδιεξόδων και σκοτεινών δρόμων. Ο πειρασμός της απόγνωσης συχνά μας απειλεί και στερεί από τη ζωή μας τη χαρά και την ελπίδα. Απελπισμένοι, εναποθέτουμε τις ελπίδες μας σε κοσμικές υποσχέσεις, στην αύξηση των υλικών αγαθών και σε σχέδια που επαγγέλλονται μία ειρήνη που δεν επιτυγχάνεται ποτέ.

Η Χάρις του Θεού, που απλόχερα προσφέρεται σε κάθε Θεία Λειτουργία αποτελεί τη μοναδική ελπίδα του κόσμου αλλά και του καθενός από μας στην προσωπική του ζωή.

Η Θεία Λειτουργία της καθημερινότητας μετά τη Θεία Λειτουργία της Κυριακής είναι ο μόνος δρόμος υπέρβασης του φόβου και ενατένισης της αιώνιας χαράς.

Ας ακολουθήσουμε αυτόν τον δρόμο. Ο Χριστός προπορεύεται και μας καλεί κάθε μέρα, κάθε στιγμή. Η καρδιά μας Τον ποθεί. Ας υπερασπιστούμε και ας διατηρήσουμε ως κόρην οφθαλμού την εμπειρία της Θείας Λειτουργίας, διατηρώντας διαρκώς την επαφή και τη σχέση μαζί Του, μέσω της προσευχής και της εναρμόνισης της ζωής μας με το θέλημά Του.

Μόνον έτσι, η κάθε Θεία Λειτουργία θα μας βρίσκει όλο και πιο έτοιμους για συνάντηση με τον Θεό Πατέρα και θα αναζωογονεί όλο και περισσότερο την παρουσία του Χριστού μέσα μας, μεταβάλλοντάς μας σε ζωντανούς κήρυκες της ελπίδας και του οράματος της επουράνιας Βασιλείας, η οποία όλο και πλησιάζει».

Γραφείο Τύπου Ι.Μ.Α.Α.

Κατά την απόλυση της Θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην παρουσία του Ομοτίμου Καθηγητού της Θεολογικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, Πρωτοπρ. Βασιλείου Καλλιακμάνη και εξέφρασε την χαρά του και την εκτίμησή του προς τον π. Βασίλειο.

«Είναι ένας Κληρικός που όλοι γνωρίζουμε και όλοι ιδιαιτέρως αγαπάμε. Η παρουσία του στο Πανεπιστήμιο και στη Θεολογική Σχολή είναι εξαιρετική ευλογία. Τον ευχαριστώ θερμά για την παρουσία του. Τον αγαπώ με όλη τη δύναμη της ψυχής μου. Τον σέβομαι υπερβαλλόντως, αναγνωρίζοντας την ταπείνωση, την πραότητα, την γλυκύτητα του χαρακτήρα του και θεωρώ ότι είναι κόσμημα για την Ιερά Μητρόπολή μας και για ολόκληρη την Ελλαδική Εκκλησία. Μπορεί να βρίσκεται σωματικά μακριά από την ιδιαίτερα πατρίδα του, αλλά όμως αγαπά την Ιερά μας Μητρόπολη και είμαι σίγουρος ότι προσεύχεται για εμάς.

Θέλω να αναφέρω, ότι ο π. Βασίλειος θα κηρύξει τον θείο λόγο απόψε το βράδυ στον Πανηγυρικό Εσπερινό στην Ιερά Μονή του Αγίου Κοσμά του Αιτωλού και στο τέλος της αποψινής Εσπερινής Συνάξεως, θα του επιδώσουμε την ανώτατη τιμητική διάκριση της τοπικής μας Εκκλησίας, τον Χρυσό Σταυρό αυτής, ως μια ελάχιστη έκφραση ευγνωμοσύνης προς το πρόσωπό του».

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε επίσης στο υπό ανέγερση Γηροκομείο της Ιεράς Μητροπόλεως. Ευχαρίστησε θερμά τον π. Κωνσταντίνο Αθανασόπουλο, που ξεκίνησε την ανέγερσή του, καθώς και τον κ. Νικόλαο Τσακανίκα, ο οποίος ζει μόνιμα στην Αμερική και ανέλαβε την αποπεράτωσή του, λέγοντας μεταξύ άλλων:

«Θέλω να ευχαριστήσω δημόσια τον κύριο Νικόλαο Τσακανίκα, διότι αποφάσισε να αναλάβει το κόστος της αποπεράτωσης των εργασιών του Γηροκομείου μας και το έκανε αυτό με πλήρη συνείδηση, ότι αυτό το Γηροκομείο το χρειάζεται ο τόπος που γεννήθηκε και μεγάλωσε.

Είναι καθήκον της τοπικής μας Εκκλησίας να δημιουργήσει αυτόν τον φορέα και, μέσα σε αξιοπρεπείς συνθήκες, να διαβιούν οι ηλικιωμένοι του Θέρμου αλλά και ολόκληρης της επαρχίας μας.

Κύριε Νίκο, σας ευχαριστώ δημόσια και πάλι για την προσφορά σας. Να είστε σίγουρος ότι και το τελευταίο ευρώ που μας εμπιστεύεστε το διαχειριζόμαστε με συνέπεια.

Ήδη οι εργασίες προχωρούν με σταθερά βήματα. Δεν είναι εύκολο το εγχείρημα αυτό. Έχει πολλές διαστάσεις. Όμως, εγώ έχω μια αισιόδοξη πληροφόρηση, ότι γρήγορα θα ολοκληρωθούν οι εργασίες και θα το παραδώσουμε σε πλήρη λειτουργία».

[Δείτε ΕΔΩ περισσότερες φωτογραφίες](#)